

deSingel

Koor & Orkest Arcangelo
olv. Jonathan Cohen

do 24 sep 2015
Blauwe zaal
Grote podia
20 uur → 21.50 uur
pauze ± 20.45 uur

inleiding 19.15 uur
Liesbeth Segers
Blauwe foyer

2015-2016

Bach & hoogdagen

Koor & Orkest Arcangelo olv. Jonathan Cohen
do 24 sep 2015

Koor & Orkest Collegium Vocale Gent olv. Philippe Herreweghe
do 17 dec 2015

Hofkapelle München olv. Rüdiger Lotter
do 4 feb 2016

Koor en Orkest Nederlandse Bachvereniging & Kampen Boys Choir
olv. Jos van Veldhoven
vr 18 mrt 2016

teksten programmaboekje **Steven Marien**
coördinatie programmaboekje **deSingel**

Gelieve uw GSM
uit te schakelen.

De inleidingen kan u achteraf
beluisteren via www.desingel.be
Selecteer hiervoor voorstelling/
concert/tentoonstelling van uw keuze.

Reageer en win

Op www.desingel.be kan u uw visie,
opinie, commentaar, appreciatie, ...
betreffende het programma van
deSingel met andere toeschouwers
delen. Selecteer hiervoor voorstelling/
concert/tentoonstelling van uw keuze.
Neemt u deel aan dit forum, dan maakt
u meteen kans om tickets te winnen.

Grand café deSingel

open alle dagen 9 → 24 uur
informatie en reserveren
+32 (0)3 237 71 00
www.grandcafedesingel.be
drankjes / hapjes / snacks /
uitgebreid tafelen

Bij onze concerten worden occasioneel
cd's te koop aangeboden door

La Boite à Musique

Coudenberg 74 | Brussel +32 (0)2 513 09 65
www.classicalmusic.be

Met bijzondere dank aan **Ortwin Moreau**
voor het stemmen en het onderhoud van de
concertvleugels van deSingel

Moreau Pianoservice

Kapucinessenstraat 32
2000 Antwerpen
+32 (0)486 83 63 98
www.moreau-pianoservice.be

Koor & Orkest Arcangelo

Jonathan Cohen muzikale leiding

Joëlle Harvey, Olivia Vermeulen sopraan

Iestyn Davies contratenor

Thomas Walker tenor Thomas Bauer bas

Johann Christian Bach (1735-1782)

Magnificat a 4 in C, E22

12'

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Magnificat in D, BWV243

28'

pauze

Carl Philipp Emanuel Bach (1714-1788)

Magnificat in D, H772

38'

De Annunciatie. Schilderij van Giseppe Cesari, 1606, Pinacothek Vaticaan

3x 17, 3x Bach, 3x Magnificat

1723, 1749 en 1760: drie jaartallen, één tekst, één familienaam. Riskeer je hiermee je concertpubliek niet in slaap te wegen? Geenszins, zo moge blijken uit de op til staande concertavond. Alle schijnbaar verbindende factoren ten spijt, levert dit programma een fascinerende doorsnede van de achttiende eeuw op.

Het magnificat: een kort overzicht

Na het misordinarium is het magnificat de meest getoonzette tekst uit de vocale muziekgeschiedenis. Het magnificat is een zogenaamd 'canticum', een lied op tekst uit het Nieuwe Testament. In Lucas I, 46-55 spreekt Maria deze woorden tegen haar nicht Elisabeth wanneer ze die kond doet van haar zwangerschap.

In de middeleeuwen reeds kreeg het magnificat een vaste stek op het einde van de dagelijkse vespersdienst. Werd het aanvankelijk uitgevoerd op eenvoudige gregoriaanse reciteertonen, dan verschijnen in de late middeleeuwen de eerste meerstemmige zettingen. Een anonieme veertiende-eeuwse compositie uit Engeland lijkt een vroege voorloper van wat zich in de eerste helft van de vijftiende eeuw ontplooit tot een volwaardige tendens: zowel in Engeland als bij de Franco-Flamands duikt dan een ruime waaier aan polyfone magnificats op. Niet zelden werd het magnificat tijdens de vijftiende en zestiende eeuw alternatim uitgevoerd: een polyfoon gezet vers wisselde af met een gregoriaans vers, of met een orgelintabulatie die gebaseerd was op de gregoriaanse melodie. Die alternatimpraktijk legde tevens de kiem voor de nummerstructuur die ook het barokke magnificat zou gaan typeren: elk vers wordt benaderd als een afgesloten entiteit binnen een overkoepelende samenhang.

In de eerste helft van de zeventiende eeuw lieten de vroegbarokke verwezenlijkingen uit de Venetiaanse school zich ook in het magnificat al snel voelen. Rondt indrukwekkend bijvoorbeeld is het lange Magnificat waarmee Claudio Monteverdi (1567-1643) de Mariavespers afsluit. Monteverdi verdeelt de twaalf tekstverzen over evenveel deeltjes. De beide hoekdelen zijn motetten in stile antico: rondom de cantus firmus van de gregoriaanse magnificatmelodie borduren de andere vocale en instrumentale partijen een dens polyfoon netwerk, zoals dat in de zestiende eeuw gebruikelijk was. De

tien verzen ertussenin zijn bijzonder modern van opvatting: één vocale partij declameert telkens diezelfde gregoriaanse melodie, terwijl de andere zangers en instrumentisten daarrond virtuoos concernerden. Woorden als 'exultavit', 'humilitatem' en 'misericordia' nodigen de componist uit tot letterlijke woordschilderingen of madrigalisten. Ook in het Magnificat van Heinrich Schütz (1585- 1672) zijn die vroegbarokke tendenzen aanwezig: hij schrijft een meerkorige zetting, waarin een kleine groep van instrumentale en vocale 'favoriti' concerteert met een grotere groep ripienisten. Gaandeweg, in de tweede helft van de zeventiende en de eerste helft van de achttiende eeuw, ontwikkelen deze concernerende motetten zich tot heuse aria's, ensembles en koren.

De magnificattekst en de lutherse kerk

Het lutheranisme onderscheidt zich van andere protestantse overtuigingen door het enthousiasme waarmee men de liturgie muzikaal oplost. Volgens Luther was muziek immers een 'donum dei' dat hem vaak geïnspireerd had bij het preken. Muziek stond op hetzelfde hoge niveau als de theologie; vaak bediende hij zich trouwens van muzikale terminologie als hij sprak over theologische onderwerpen. Luther componeerde ook zelf een aantal nieuwe hymnen. In tegenstelling tot de katholieken stimuleerde Luther de gelovigen tot meezingen.

Hoewel de volkstaal door de protestanten gepropageerd werd om het geloof te verspreiden, werd het Latijn niet uit de kerk gebannen. In 'Formula missae et communionis pro Ecclesia Vuittembergensi' uit 1523, het eerste belangrijke geschrift over de eredienst, behoudt Luther het Latijnse misordinarium. Ook het proprium kon eventueel blijven, maar de sequentiae werden haast allemaal vervangen, enkele uitzonderingen ('Grates nunc omnes', 'Victimae paschali laudes' ea.) voor kerkelijke hoogdagen als Kerstmis, Pasen en Pinksteren niet te na gesproken. Ook de Latijnse magnificattekst behield, in het bijzonder op Kerstdag, zijn vaste stek in de lutherse kerk.

1723: Het Magnificat van Johann Sebastian Bach

Op 1 juni 1723 volgde Johann Sebastian Bach Johann Kuhnau (1660-1720) op als cantor aan de Thomaskirche in Leipzig. Als uitvoerend musicus moest hij wekelijks het muzikale programma van de vier grote kerken in Leipzig organiseren. De stad beschikte daarvoor over ongeveer 55 zangers-instrumentisten, die gerecruteerd

werden uit het leerlingenbestand van de Thomasschule en in vier groepen aantraden: Bach zelf dirigeerde de beste muzikanten in de Thomas- en de Nikolaikirche, terwijl een prefect en een student de mindere leerlingen voor hun rekening namen. Bovendien verwachtte men elke zondag en feestdag een nieuwe cantate of motet voor de vier uur durende diensten in de Thomas- en Nikolaikirche. Daarbovenop kwamen de gelegenhedencomposities voor huwelijken en begravenissen, de passies voor Goede Vrijdag en de orgelmuziek. Tijdens de adventsperiode moest Bach enkel voor de eerste zondag – de feestelijke opening van het kerkelijk jaar – een cantate componeren en ook gedurende vijf vastenzondagen werd hij vrijgesteld: die tijd mocht hij besteden aan het voorbereiden van respectievelijk de Kerst- en de Paasviering.

Voor Kerstmis 1723 schreef Johann Sebastian Bach drie grote Kerstcantates en het Magnificat, zijn eerste grote proeve van aanvaarding op zijn nieuwe werkstek. Bach voelde daarbij duidelijk de hete adem van de traditie in de nek, meer bepaald die van zijn voorganger Johann Kuhnau. Hoewel Kuhnau eerder bekendheid geniet als klaviercomponist, kon zijn bijdrage aan de vocale kerkmuziek geenszins veronachtzaamd worden. Kuhnau begon immers systematisch gebruik te maken van secco-recitatieven en da capo-aria's in de protestantse cantate en voerde de gewoonte in om cantates te openen en af te sluiten met een koor. Kuhnau had ook een Magnificat geschreven, dat in Leipzig traditioneel op Kerstdag werd uitgevoerd. Niet toevallig vertoont Bachs Magnificat meerdere gelijkenissen met dat van Kuhnau. Allereerst is er de bezetting: ook Kuhnau kiest voor een vijfstemmig vocaal ensemble, waaruit in zijn geval vier soli naar voren komen. Bach voegt aan dat solistengezelschap nog een sopraan toe. Het instrumentaal ensemble van Kuhnau bestaat uit twee viool- en twee altvioolpartijen, drie trompetten, twee hobo's, pauken en basso continuo. Net als bij Bach is er bij Kuhnau een rijke en evenwichtige afwisseling tussen soli, duetten en koor. Ondanks hun grote structurele gelijkenis, is de meest frappante overeenkomst tussen beide werken het voorkomen van vier interpolaties voor het Kerstfeest: Johann Kuhnau voegde vier hymnen toe aan zijn Magnificat, zoals men dat reeds sinds de veertiende eeuw placht te doen in Duitsland en Oostenrijk. Bach volgde niet enkel die plaatselijke gewoonte, maar koos tevens voor precies dezelfde interpolaties als zijn voorganger, met name 'Vom Himmel hoch', 'Freut euch und jubiliert', 'Gloria in excelsis Deo' en 'Virga Jesse'. Ook de volgorde van de vier hymnen komt overeen; Bach koos alleen andere plaatsen om ze in te voegen.

Ongeveer tien jaar na zijn eerste Magnificatversie (BWV243a) schreef Bach een tweede, herwerkte versie (BWV243), waarin de Kersthymnen niet langer aanwezig zijn. Bach beroept zich ook op een grotere orkestbezetting. Opvallend in die tweede versie is ook de schijnbaar gewijzigde toonaard: waar BWV243a genoteerd staat in mi-mol groot, vinden we bij BWV243 een zetting in re-groot. Onderzoek wees inmiddels uit dat Bach zijn eerste zetting uit 1723 allicht in mi-mol-groot noteerde om de Franse blaasinstrumenten in het orkest (twee hobo's en allicht ook een fagot) terwille te zijn: hun instrumenten stonden immers gestemd op a' = 392 Hz, een halve toon lager dan de a' = 415 Hz die op dat moment gebruikelijk was in Leipzig. De klinkende toonaard was evenwel in beide gevallen re-groot, de toonaard waarin Bach de herwerkte versie ook noteerde.

Het Magnificat als alleenstaande compositie (dus zonder de vier Kersthymnen) kent een zeer duidelijke, overzichtelijke en evenwichtige opbouw met een quasi symmetrisch verlopend harmonisch plan. De hoofdtonaard, re, wordt geponeerd op de hoekpunten van de constructie en in het midden. De andere delen zijn geschreven in nauw verwante toonaarden. Enkel het 'Esurientes' bevat een wat verder afgelegen toonaard. Ook het alterneren tussen soli en vocale tutti is gegrond op een zeer logisch plan: om de twee à drie solopartijen volgt een ensemblepassage. De koren fungeren als steunpilaar in het geheel. Het aantal vocale solisten dat vlak vóór een koor komt, neemt trouwens telkens toe: 'Quia respexit' 1; 'Et misericordia 2'; 'Suscepit Israel' 3. Traditiegetrouw bevatten de hoekdelen ('Magnificat' en 'Sicut erat in principio') dezelve muziek.

1749: Het Magnificat van Carl Philipp Emanuel Bach

Het Magnificat van Carl Philipp Emanuel Bach, de oudste zoon van Johann Sebastian, bekleedt een ietwat geïsoleerde positie binnen een hoofdzakelijk instrumentaal oeuvre. Carl Philipp Emanuel Bachs Magnificat dateert uit 1749 en werd onder leiding van de componist uitgevoerd in Leipzig in maart 1750, enkele maanden voor het overlijden van de op dat ogenblik reeds zieke Johann Sebastian. Dit doet bij sommige onderzoekers het vermoeden rijzen dat Carl Philipp Emanuel – die nochtans al sinds 1740 als componist en klavierspeler verbonden was aan het hof van Frederik de Grote in Potsdam – meedong naar de positie van Thomascantor in Leipzig. Meer dan een veronderstelling is dit echter niet: van Bachs zonen is enkel de officiële sollicitatie van Wilhelm Friedemann gedocumenteerd. Uiteindelijk ging de functie van Thomascantor in augustus 1750 naar Gottlob Harrer.

Een vergelijking tussen de Magnificats van Johann Sebastian en Carl Philipp Emanuel ligt voor de hand. Beide werken delen – zoals veel achttiende-eeuwse magnificats – de toonaard re-groot, volgens de barokke affectenleer de meest geëigende toonsoort voor feestelijke composities. Carl Philipp Emanuel hanteert dezelfde orkestbezetting als zijn vader, maar voegt daar nog twee hoorns aan toe, zoals in die periode stilaan gebruikelijk begon te worden in de meeste orkesten. Net als Johann Sebastian kiest hij voor grote koorpassages als hoekdelen; het slotdeel is een dense fuga. De middendelen bestaan uit aria's en duetten. Waar het Magnificat van vader Bach twaalfdelig is, bundelt Carl Philipp Emanuel de verzen tot negen secties. In navolging van de meer italianiserende stijl die opgang maakte in heel Europa, kiest Emanuel voor een hoofdzakelijk galante en bijwijlen licht virtuoze toonspraak, die echter haast elke vorm van letterlijke tekstuitbeelding achterwege lijkt te laten. Vinden bij Johann Sebastian woorden als 'exultavit', 'respexit', 'humilitatem' en 'omnes generationes' nog een duidelijke vertaling in de richting van de melodie of zelfs het gebruik van het contrapunt, dan is dat veel minder het geval bij Carl Philipp Emanuel. Het duet op 'deposuit potentes' kan hier als uitzondering gelden en zou men zelfs als een parafrase op de gelijknamige tenoraria uit het Magnificat van vader Bach kunnen beschouwen. Ietwat archaïserend citeert Carl Philipp Emanuel ook regelmatig uit de gregoriaanse magnificatmelodie: dat is ondermeer het geval in het openingskoor en in de tenoraria 'Quia fecit mihi magna'.

1760: het Magnificat van Johann Christian Bach

Na het overlijden van hun vader in 1750, ontfermde Carl Philipp Emanuel zich over zijn 21 jaar jongere halfbroer Johann Christian. De vijftienjarige Johann Christian zette zijn opleiding verder bij Carl Philipp Emanuel in Berlijn en trok in 1755 naar Italië, waar hij organist werd aan de dom van Milaan. Omwille van die functie bekeerde hij zich ook tot het katholicisme. In 1762 verhuisde hij naar Londen, waar hij zou blijven wonen en werken tot zijn vroege dood in 1782.

Johann Christian genoot grote bewondering van de jonge Wolfgang Amadeus Mozart. Johann Christian laat elke vorm van barokke retoriek achter zich en kiest in zijn Magnificat uit 1760 voor een energieke, nerveuze schrijftuur waarin de de op til staande klassieke stijl al volop doorschemert. De uitgewerkte nummerstructuur van de andere twee Magnificats in dit concert maakt plaats voor een veel kortere compositie die slechts uit vijf geledingen bestaat. Koor- en solipassages wisselen elkaar veel organischer af dan bij Johann

Johann Christian Bach. Schilderij van Thomas Gainsborough, 1776.

Sebastian of Carl Philipp Emanuel.

Verwijst Carl Philipp Emanuel door zijn orkestbezetting, toonaard, nummerstructuur en het schaarse citaat in het 'deposuit potentes' duidelijk naar het Magnificat van zijn vader, dan schrijft ook Johann Christian zich schijnbaar in in de familietraditie: de openingsmaten van het koor citeren letterlijk de parallelpassage uit het Magnificat van zijn halfbroer en voormalig leraar.

Magnificat

Lucas I: 46-55

Magnificat anima mea Dominum,
et exultavit spiritus meus
in Deo salutari meo
quia respexit humilitatem ancillae suae,
ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes
quia fecit mihi magna, qui potens est:
et Sanctus nomen eius
et misericordia eius a progenie in progenies
timentibus eum.
Fecit potentiam in brachio suo,
dispersit superbos mente cordis sui,
deposuit potentes de sede,
et exaltavit humiles;
esurientes implevit bonis,
et divites dimisit inanes.
Suscepit Israel, puerum suum,
recordatus misericordiae suae,
sicut locutus est ad patres nostros,
Abraham et semini eius in saecula.
Gloria Patri et Filio
et Spiritui Sancto
sicut erat in principio et nunc et semper
et in secula seculorum.
Amen.

Hoog verheft nu mijn ziel de Heer
verrukt is mijn geest om God,
mijn verlosser.
Zijn keus viel op zijn eenvoudige dienstmaagd:
van nu af prijst ieder geslacht mij zalig.
Wonderbaar is het wat Hij mij deed,
de Machtige, groot is zijn Naam!
Barmhartig is Hij tot in lengte van dagen
voor ieder die Hem erkent.
Hij doet zich gelden met Krachtige arm,
vermetelen drijft Hij uiteen.
Machtigen haalt Hij omlaag van hun troon,
eenvoudigen brengt Hij tot aanzien.
Behoeftigen schenkt Hij overvloed,
maar rijken gaan heen met ledige handen.
Hij trekt zich Israël aan,
zijn milde erbarming indachtig;
Zoals Hij de vaders heeft beloofd,
voor Abraham en zijn geslacht voor altijd.
Eer aan de Vader, de Zoon
en de Heilige Geest.
Zoals het was in het begin, en nu,
en altijd tot in de eeuwen der eeuwen.
Amen.

Arcangelo

Arcangelo werd in 2010 opgericht door dirigent Jonathan Cohen en brengt musici samen die zowel op historisch als op modern instrumentarium uitblinken. Het ensemble wil de principes van het samenspel van kamermuziek overdragen op het spelen in een groot ensemble en elk orkestlid brengt grote ervaring mee als solist of in kamermuziekverband. Sinds haar oprichting gaf het orkest concerten in de grote concertzalen en op de grote festivals van Europa en de Verenigde Staten. In 2011 verscheen de debuut-cd van Arcangelo op het label Hyperion met cantates van Niccolò Porpora. Hun tweede opname - met contratenor Iestyn Davies - bevat aria's geschreven voor de castraat Guadagni door Händel, Gluck en C.P.E. Bach en won een Gramophone Award in 2012. Nog in hetzelfde jaar verschenen de cd 'Amoretti' met sopraan Christiane Karg in aria's van Mozart, Gluck and Grétry en de cd 'Finest Arias for Bass Voice' met Christopher Purves, die werd genomineerd voor de Gramophone Award 2013. Verdere cd's zijn 'Enchanted Forest' met sopraan Anna Prohaska en 'Love and Loss' met madrigalen van Monteverdi. Recenter maakte Arcangelo een opname van de Vioolconcerti van Mozart met Vilde Frang op het label Warner Classics. Voor de laatste verschenen cd 'Arias for Benucci' werkte Arcangelo samen met de bas Matthew Rose.

www.arcangelo.org.uk

deSingel debuutconcert

Arcangelo

muzikale leiding & klavecimbel
Jonathan Cohen

KOOR

sopraan
Rachel Ambrose Evans
Penelope Appleyard
Esther Brazil
Jessica Cale
Angharad Gruffydd Jones
Sian Menna
Cecilia Osmond
Ruth Provost

contratenor
David Clegg
Daniel Collins
Christopher Field
David Gould

tenor
Matthew Beale
Jeremy Budd
Guy Cutting
Nicholas Madden

bas
Richard Bannan
William Gaunt
Johnny Herford
Stephen Kennedy

ORKEST

1ste viool
Matthew Truscott
James Toll
Daniel Edgar
Alice Evans

2de viool
Bojan Cicic
Julia Kuhn
Anna Curzon
Jorge Jimenez

altviool
Oliver Wilson
Rebecca Jones
John Crockatt

cello
Luise Buchberger
Tim Smedley
Andrew Skidmore

contrabas
Judith Evans
Tim Amherst

hobo
Alexandra Bellamy
Frances Norbury

fluit
Rachel Brown
Katy Bircher

fagot
Zoe Shevlin

orgel/klavecimbel
Ashok Gupta

trompet
Neil Brough
Paul Sharp
John Hutchins

hoorn
Ursula Paludan Monberg
David Bentley

pauken
Alan Emslie

Jonathan Cohen

Jonathan Cohen is actief als dirigent, cellist en klavierspeler. Als cellist was hij gastaanvoerder bij tal van Britse ensembles zowel met historische als moderne instrumenten. Cohen voelt zich even goed thuis in kamermuziek, barokopera als het klassieke symfonische repertoire. Hij is artistiek directeur van Arcangelo en gastdirigent van Les Arts Florissants. Recent dirigeerde hij het Scottish Chamber Orchestra, Saint Paul Chamber Orchestra, Royal Scottish National Orchestra, Swedish Radio Symphony Orchestra, Kammerakademie Potsdam en uitvoeringen van Rameau's 'Hippolyte et Aricie' op het Glyndebourne Festival. Verdere recente hoogtepunten waren 'Le Nozze di Figaro' met Opéra de Dijon en Opéra Théâtre de Saint-Etienne, optredens op het Lockenhaus Festival, Verbier Festival, samenwerkingen met het NDR Hannover, Het Residentie Orkest, Seattle Symphony, Zürcher Kammerorchester, Vasteras Sinfonietta, South Jutland Symphony, hernieuwde uitnodigingen bij het Saint Paul Chamber Orchestra en het Aalto Musiktheater Essen met Mozarts 'Die Entführung aus dem Serail'. Recente hoogtepunten met zijn eigen ensemble Arcangelo waren Bachs 'Hohe Messe' in Gent en Händels 'Apollo e Dafne' in Carnegie Hall in New York.

deSingel debuutconcert

Joëlle Harvey

De Amerikaanse sopraan Joëlle Harvey studeerde zang aan de University of Cincinnati College-Conservatory of Music. Tijdens haar studies vertolkte ze reeds verschillende rollen als Amor in Cavalli's 'L'Egisto', Emmie en Flora in respectievelijk Britten's 'Albert Herring' en 'The Turn of the Screw', Poppea in 'L'Incoronazione di Poppea', Sophie in Massenet's 'Werther' en Nannetta in Verdi's 'Falstaff'. Ze behaalde in 2008 de tweede prijs op de Eleanor McCollum Competition. In 2009 behaalde ze ook de zesde prijs op de zangwedstrijd van de Palm Beach Opera en de eerste prijs bij de Gerda Lissner Foundation. In het seizoen 2013-2014 maakte ze haar debuut bij de Royal Opera, Covent Garden in London als Sicle in 'Ormindo'. Op het Glyndebourne Festival zong ze de rol van Serpenta in 'La finta giardiniera', Adina in 'L'elisir d'amore' met de Glyndebourne Festival Touring Company en aan de Dallas Opera was ze te horen als Miranda in 'Death and the Powers'. Daarnaast gaf ze concerten met de Handel & Haydn Society (Dalila in Händels 'Samson'), met de New York Philharmonic (Händels 'Messiah'), met de San Francisco Symphony (Beethovens Mis in C), met de Milwaukee Symphony (Schuberts Mis nr 6) en met de Kansas City Symphony (Händels 'Messiah'). Dit seizoen zal ze herhaaldelijk te zien en te horen zijn in de Royal Opera, Covent Garden en ze zal haar debuut maken in 'Fidelio' met de San Francisco Symphony en in Stravinsky's 'The Rake's Progress' aan de Utah Opera. Verder zijn concerten gepland met de LA Philharmonic in de Hollywood Bowl (Carmina Burana), met het Cleveland Orchestra (Bach 'Hohe Messe'), met Tafelmusik, met de Handel & Haydn Society ('Messiah' en 'Mattheuspassie'), met LA Philharmonic en San Francisco Symphony (Missa Solemnis), op Music@Menlo (Schubert & Previn), met North Carolina Symphony (Messiah), Dallas Symphony (Mozart Requiem) en met het Pygmalion Ensemble (Mozart Mis in c). www.joelleharvey.com

deSingel debuutconcert

Olivia Vermeulen

De mezzosopraan Olivia Vermeulen studeerde zang aan de Universität der Künste Berlin bij Julie Kaufmann. Ze volgde masterclasses bij oa. Thomas Quasthoff, Andreas Scholl, Dietrich Fischer-Dieskau, René Jacobs en Irwin Gage. Tijdens haar studies speelde ze mee in verschillende opera's. Ze vertolkte ze onder meer de rol van Penelope in Monteverdi's 'Il ritorno d'Ulisse in patria' aan de Komische Oper Berlin en Ramiro in 'La finta giardiniera' van Mozart aan het Theater van Konstanz. In 2008 won ze de tweede prijs op de internationale liedwedstrijd 'La voce' in Bayreuth en kreeg ze een studiebeurs van de Villa Musica Mainz in 2002 en 2008. Van 2008 tot 2010 maakte Vermeulen deel uit van de operastudio van de Komische Oper Berlin, waar ze rollen zong als Cherubino in 'Le Nozze di Figaro' en Zerlina in 'Don Giovanni' van Mozart. In 2012 debuteerde ze in het Concertgebouw van Amsterdam met de Radio Kamer Filharmonie olv. Michael Schoenwandt. Meteen daarna volgde haar debuut bij de Nederlandse Opera in Amsterdam, met 'L'amour des trois oranges' van Prokofjev. Olivia Vermeulen is een veelgevraagde soliste op de grote internationale concertpodia zoals het Konzerthaus Berlin, Berlin Philharmonie en op het festival Festtage alter Musik in Herne. In 2010 zong ze de altsolo in de 'Johannespassie' van Bach, met het Lahti Symphony Orchestra olv. Andreas Spering. Met de Louten Compagnie nam ze een cd op, getiteld 'Berliner Weihnachtsmusiken zwischen Barock und Romantik' met werken van C.P.E. Bach, Agricola, Graun, Loewe, Mendelssohn, Reichardt en Zelter. Ze werkte reeds samen met bekende dirigenten waaronder Frans Brüggen, Philippe Herreweghe, Masaaki Suzuki, Iván Fischer, Helmuth Rilling, Andrea Marcon, Vladimir Jurowski en Alessandro de Marchi. Olivia Vermeulen zal in april 2016 haar debuut geven aan de Staatsoper Berlin in een productie van de barokopera 'Amor vien dal Destin' van Agostino Steffani olv. René Jacobs. www.oliviavermeulen.com

deSingel tijdlijn

do 24 sep 2015
Koor & Orkest Arcangelo olv. Jonathan Cohen
J.S. Bach, J.C. Bach, C.P.E. Bach

wo 14 dec 2011
Lautten Compagnie olv. Wolfgang Katschner
Händel

Iestyn Davies

Nadat Iestyn Davies zijn studies antropologie en archeologie afrondde, studeerde hij verder aan de Royal Academy of Music in Londen. In 2004 won Davies de publieksprijs op de London Handel Singing Competition, in 2010 was hij Royal Philharmonic Society Young Artist en in 2013 won hij de Critics' Circle Awards for Exceptional Young Talent. Als operazanger zong hij onder andere de rol van Ottone ('L'incoronazione di Poppea' van Monteverdi) in de Opera van Zürich en op het Glyndebourne Festival; de rol van Oberon ('A Midsummer Night's Dream' van Britten) in de Houston Grand Opera, English National Opera en The Metropolitan Opera in New York; de rol van Hamor ('Jephtha' van Händel) voor de Welsh National Opera en de Opéra National van Bordeaux. Als concertzanger zong hij onder meer in het Teatro alla Scala in Milaan olv. Gustavo Dudamel, in het Concertgebouw van Amsterdam, in de Tonhalle Zürich olv. Ton Koopman en in het Théâtre des Champs-Élysées. Hij werkte ook reeds samen met toonaangevende orkesten zoals het Scottish Chamber Orchestra, London Philharmonic, Britten Sinfonia en de Bournemouth Symphony Orchestra. Recent maakte Davies zijn debuut in de Carnegie Hall in New York. Van zijn cd-opnamen vermelden we onder meer twee versies van Händels 'Messiah' (een voor Hyperion met Polyphony en Britten Symphony en een voor AAM/Naxos met het College Oxford Choir), Händels 'Chandos Anthems' voor

Hyperion en Bachs 'Easter Oratorio' met het Retrospect Ensemble. Hij is tevens te horen op de cd 'Arias for Guadagni' met Arcangelo olv. Jonathan Cohen. In 2014 werd zijn cd 'Arise, my muse', verschenen op het Wigmore Live label, bekroond met een Gramophone Recital Award.
www.iestyndavies.com

deSingel debuutconcert

Thomas Walker

De Schotse tenor Thomas Walker studeerde zang bij Ryland Davies aan het Royal College of Music in Londen. Al tijdens zijn studie jaren zong Walker aan de Benjamin Britten International Opera School, aan de British Youth Opera en bij Opera North. Sindsdien zong hij in de English Touring Opera, English National Opera, Holland Park Opera, op het Innsbruck Festival, in de Scottish Opera, Linbury Theater Covent Garden, op het Garsington Festival en bij Glyndebourne on Tour. In 2002 maakte hij zijn debuut op de BBC Proms in de Royal Albert Hall met Kurt Masur en het London Philharmonic Orchestra. In 2004 werd hij opnieuw op de Proms uitgenodigd. Verder trad Walker onder andere op in de titelrol van Rameau's 'Platée' voor de Stuttgart Opera; aria's in Bachs 'Mattheuspassie' met het Gabrieli Consort and Players in Polen; Basilio in 'Le Nozze di Figaro' op tournee met het Freiburger Barockorchester olv. René Jacobs; Bachcantates met de Hamburg Symphoniker; Haydns 'Nelsonmis' en Brittens 'Cantata Academica' met de Internationale Bachakademie Stuttgart, beide concerten olv. Jeffrey Tate; Mendelssohns 'Elijah' met het Sydney Symphony Orchestra olv. Paul McCree en Zadok in Händels 'Solomon' voor de Calouste Gulbenkian Foundation, ook met McCree; Evangelist in Bachs 'Johannespassie' in een Europese tournee met het Dunedin Consort; Mozarts 'Requiem' met het City of London Sinfonia en Stephan Layton en 'Messiah' met het Orquestra

Barroca Catalana olv. Daniel Reuss. Walker was tevens te horen in Brittens 'Les Illuminations' met The Scottish Ensemble; Schumanns 'Paradies und die Peri' met het Estonian Philharmonic Chamber Choir olv. Daniel Reuss; Chevalier in Poulencs 'Les Dialogues des Carmélites' op het Edinburgh International Festival met het Royal Scottish National Orchestra; Tippett's 'A Child of our Time' met het Royal Philharmonic Orchestra olv. Sir Andrew Davis en Haydns 'Schöpfung' met het Orquestra Metropolitana de Lisboa.
www.thomaswalkertenor.com

deSingel tijdlijn

do 24 sep 2015

Koor & Orkest Arcangelo olv. Jonathan Cohen

J.S. Bach, J.C. Bach, C.P.E. Bach

wo 5 nov 2014

Cappella Amsterdam & Amsterdam Sinfonietta olv. Daniel Reuss

Mozart, Pärt

za 13 dec 2008

Cappella Amsterdam & Akademie für Alte Musik olv. Daniel Reuss
Händel

Thomas Bauer

Thomas begon zijn muzikale opleiding bij de Regensburger Domspatzen. Later studeerde hij zang in München. Als concertzanger is hij veelgevraagd. Hij gaf onder meer concerten met Boston Symphony olv. Bernard Haitink, Concentus Musicus olv. Nikolaus Harnoncourt, Filarmonica della Scala olv. Zubin Mehta, Leipzig Gewandhausorchester olv. Herbert Blomstedt, Riccardo Chailly en Sir John Eliot Gardiner, Amsterdam Concertgebouworkest olv. Philippe Herreweghe, National Symphony in Washington olv. Iván Fischer, NDR Symphony olv. Thomas Hengelbrock en Markus Stenz en Zürich Tonhalle Orchester olv. Sir Roger Norrington. Hoogtepunten van dit seizoen zijn

Schuberts 'Lazarus' op de Salzburger Festspiele, Beethovens Negende Symfonie met Haydn Philharmonic in Graz, Brahms' 'Deutsches Requiem' in Oslo met Oslo Philharmonic, Bachs 'Weihnachtsoratorium' met het Gewandhausorchester Leipzig, Schönbergs 'Jakobsleiter' met het Deutsches Symphonie-Orchester in de Philharmonie van Berlijn, liedrecitals met Bachtranscripties met pianist Kit Armstrong in Konzerthaus Berlin en recitals voor BR-Klassik Radio en een recitaltournee in Zweden met Jos van Immerseel. Thomas Bauer heeft een groot aantal hedendaagse werken gecreëerd. Hij werkt nauw samen met de Poolse componist Krzysztof Penderecki en ontving de Schneider-Schott Music Prize voor zijn verdiensten in de hedendaagse muziek. Als operazanger zong Bauer de rol van Stolzius olv. Ingo Metzmacher in Bernd Alois Zimmermanns 'Die Soldaten' in de Scala in Milaan. Bauer verleende zijn medewerking aan een groot aantal cd-opnamen die met verschillende prijzen werden bekroond, waaronder de Orphée d'Or en La Musica Korea voor 'Winterreise', de Stanley Sadie Handel Recording Prize en een Gramophone Recording of the Month voor Händels 'Apollo e Dafne' en de Echo Klassik Preis voor Mendelssohns 'Elias'. Op het label OehmsClassics verscheen zijn cd met solocantates van Bach. Thomas Bauer is stichter en artistiek directeur van het Kulturwald Festival in Beieren.

deSingel tijdlijn

do 24 sep 2015

Koor & Orkest Arcangelo olv. Jonathan Cohen

J.S. Bach, J.C. Bach, C.P.E. Bach

vr 21 feb 2014

Anima Eterna Brugge & Collegium Vocale olv. Jos Van Immerseel
Orff

wo 28 jan 2009

Spectra Ensemble olv. Filip Rathé
Sciarrino

do 30 mei 2006

Koor & Orkest Collegium Vocale olv. Philippe Herreweghe
Bach

ma 7 mrt 2005

Koor & Orkest Collegium Vocale olv. Philippe Herreweghe
Bach, Lotti, Kuhnau

di 9 nov 2004

Freiburger Barockorchester & Collegium Vocale olv. Sigiswald Kuijken
Bach

Binnenkort in deSingel

**Le Concert Olympique &
Arnold Schönberg Chor
olv. Jan Caeyers**

Lenneke Ruiten sopraan

Katrin Wundsam alt Eric Stoklossa tenor

Thomas Tatzl bas

Ludwig van Beethoven

Symfonie nr 6 in F, opus 68 'Pastorale'

Mis in C, opus 86

di 29 sep 2015 | Blauwe zaal | 20 uur

€ 42, 32, 26 (basis) | € 32, 26, 22 (-25/65+) | € 8 (-19 jaar)

gratis inleiding Francis Maes | Blauwe foyer | 19.15 uur

architectuur
dans
theater
muziek
in deSingel

t +32 (0)3 248 28 28
Desguinlei 25
B-2018 Antwerpen

www.desingel.be
 deSingelArtCity

deSingel is een kunstinstelling van de Vlaamse Overheid

Vlaamse
overheid

Provincie
Antwerpen

mediasponsors

dS
De
Standaard

Knack

 CANVAS